

ærede Rigsdagsmand gaaer ind paa at recensere Forhandlingerne, som have fundet Sted i det andet Thing, saa maa jeg finde det aldeles utilbørligt.

Winther: Jeg skal ganske afholde mig derfra; men jeg vil kun bemærke, at mine Vttringer i denne Retning vare fremkaldte ved den ærede Finantsministers Vttring om den Stilling, vi af formelle Grunde skulde indtage.

Formanden: Ja, jeg kan heller ikke erkjende, at den høitærede Finantsministers Vttring kunde fremkalde disse Vttringer af den ærede Rigsdagsmand.

Winther: Jeg underkaster mig naturligviis med Fornøjelse den ærede Formands Kjendelse i den Sag. Det kan jo maaskee være, at jeg er gaaet formeget i det Enkelte; men jeg troer dog, den ærede Formand ikke vil nægte mig, at, naar den ærede Finantsminister gaaer ind paa at bedømme, hvad vi af formelle Grunde skulle gjøre, saa skulde jeg idetmindste i Almindelighed kunne være berettiget til at omtale, hvor Ansvarer i denne Henseende kunde ligge, og det var egentlig blot det, jeg vilde have bemærket. Jeg skal slutte med at tilraade de Mænd, der ville vise lige Billighed mod alle Classer, at lade det komme an paa, om vi ikke kunne forsøge det sidste Middel, som i vor Forretningsorden er givet til at fuldende Forhandlingen af denne Sag.

Nøe: Ja, men lige Billighed mod alle Classer kan ikke udøves efter en saa bestemt Rettefærdighed, som den ærede Taler meente, og det er deri, at jeg er forskjellig fra ham. Jeg priser den Varme, hvormed han udtalte sig for de lavere stillede, fattige Classer, og som han tilbøjs og saa føler. Der er vistnok heller Ingen af os, som ikke med Belymring have seet, hvorledes det ofte gaaer ynkeligt ud over den Fattige, at ofte, som det hedder, den sidste

Dyne maa springe; men den Lignelse, som den ærede Taler i den Retning anvendte, tror jeg slet ikke kan finde Anvendelse paa nærværende Tilfælde. Naar en Stat skal erlægges, saa kan ingen Medlidenshed eller Billighed eller nogenformodt anden Følelse gjøre sig gjældende; den vedkommende Statteautoritet er desværre da nødt til at fordrø Lovens Efterkommelse; der er ingen anden Udvei. Men her er et ganske andet Tilfælde; her staaer det netop til Lovgivningen selv, at kunne undtage fra Lovens strenge Bydende, og det er slet ikke et ilde Prærogativ, om vi ville betragte det saaledes, som Lovgivnings-Kamrene i saa Henseende have. Jeg betragter det idetmindste saaledes; jeg anseer dette Andragende for at være en Appel til Lovgivernes Følelse, og lader os ganske simpelt betragte det saaledes. Jeg har selv forrige Gang, det erklærer jeg, stemt med den sidste ærede Taler og imod Regjeringsforslaget; men, efter hvad der nu er blevet fremdraget, er jeg langt mere tilbøjselig til at stemme for Regjeringens Forslag.

Rettelser.

Nr. 73, Sp. 1447, Lin. 19 f. n.: efter Ordet „Udvalget“ tilføjes: „og tillige blandt dem, der tilkomme Godtgjærelse.“

Nr. 85, Sp. 1303, Lin. 3: „Resolutionen“, læs: „Forordningen“.

— — — — Lin. 13: „Oplysning“, læs: „Forvisning“.

— — — — Lin. 14: „Regnskaber“, læs: „Skrivelser“.

— — — — Lin. 28: „December“, læs: „Januar“.

— — — — Lin. 31: „Amtmanden“, læs: „Amtsforvalteren“.